

LJUBLJANICA – REKA, KI ODKRIVA LEPOTE IN SKRIVNOSTI MESTA

Ljubljana – po mnenju mnogih – eno najlepših mest, je moje mesto. Tako čutim, ko hodim po njenih ulicah, trgih in parkih. Kadarkoli, v vseh letnih časih, mi odkriva svoje skrivnosti in lepote. Njena reka – Ljubljanica, ki mesto s svojo strugo razdeli in ga nato prek svojih nabrežji in mostov zopet poveže, mi predstavlja nepremagljivo privlačnost.

Od izvira preko ravnine reka počasi privijuga do mesta in takoj, v izogib poplavam, del svojega toka preusmeri v Gruberjev kanal, ki obkroža grajski grič, sama pa se napoti naprej v raziskovanje mesta. Najprej s pogledom na Špico z lepo urejenim parkom obudi spomin na pradavne prebivalce ljubljanskega barja – na koliščarje, katerih naselbino arheologi uvrščajo med najstarejše v Evropi. Ostanke kolišč, skrbno zavarovani pod parkom, čakajo na čase, ko jih bo možno ohraniti in bodo lahko razstavljeni.

Reka se poslovi od tu zasidranih bark, ki čakajo na potnike za vožnjo skozi mesto in nadaljuje pot proti središču mesta – mimo Trnovskega pristana, izliva Gradaščice in pod obnovljenim mostom Hradskega. Tu ima sedaj na desni lepe meščanske hiše Prul, na levi pa Krakovski nasip, na katerem so meščanom vedno na voljo ogledi fotografskih razstav na prostem. V ozadju leži Krakovo, gotovo eno najbolj nenavadnih, starih naselij v centru Ljubljane. Pod Šentjakobskim mostom se odpre najlepše urejeni del nabrežij. Na desni se nizajo strnjene fasade slikovitih hiš z mnogimi lokali, za njimi se razprostira Stara Ljubljana z Grajskim gričev v ozadju. Na levi je nabrežje z imenom Breg. Lepota fasad razkošnih hiš tega predela je za mnoge prišla do veljave šele po obnovi. Vodomet pred Čevljarskim mostom usmeri pogled proti NUK-u arhitekta Jožeta Plečnika, ki je s svojimi deli dal pečat arhitekturni podobi Ljubljane. Še pogled na kip najznamenitejšega ljubljanskega župana Ivana Hribarja in že je reka na poti proti resničnemu središču Ljubljane, ki ga tvorijo Tromostovje, Prešernov trg s kipom pesnika in njegove muze, Frančiškanska cerkev ter mnoge secesijske stavbe. Tu se vse leto vrstijo različne prireditve.

Ko reka priteče izpod Tromostovja, oblije stavbo ljubljanske Tržnice s prelepo kolonado in novim Mesarskim mostom, ki z delno steklenim tlakovanjem in skulpturami kiparja Jakova Brdarja, zbuja pozornost predvsem turistov. Na njem z nešteti ključavnicami pari »priklepajo« svojo ljubezen za vse čase. Reka teče naprej do secesijskega Zmajskega mostu in že je mimo Plečnikove zapornice. Nekaj mostov naprej reka priteče do že predmestnega Kodeljevega in do Sotočja, kjer se ponovno združi z Gruberjevim kanalom in mirno nadaljuje pot proti Fužinskemu gradu ter nato mesto počasi zapusti.

Ves predel ob Ljubljanici je po prenovi namenjen samo pešcem. Za ureditev nabrežij je bilo mesto nagajeno s prvo nagrado med evropskimi mesti. Ljudje so prenovljene bregove reke vzeli za svoje. Tudi pozimi, predvsem v času okoli Novega leta, ko je Ljubljana razkošno okrašena, se ljudje tu radi družijo ob kuhanem vinu. V toplejšem obdobju pa je tudi vedno več turistov, ki ne skoparijo s pohvalami. Ob toplih poletnih večerih je vedno lep zaključek dneva posedeti s prijatelji v lokalih ob reki. Reka pa mirno teče mimo nas in nas včasih spomni, da prav tako neopazno teče tudi čas.

Vida Vilhar Pobegajlo